

แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

Guidelines for Developing Safety Management In The Football Stadium of
SCG Muangthong United Pak Kret District , Nonthaburi Province

อัครเดช จันทคุป¹ และมีชัย สีเจริญ²

Akkaradech Janthakup and Meechai Sicharoen

Received June 22, 2022 & Revise October 11 , 2022 & Accepted October 11, 2022

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1.เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอล สโมสรเอสซีจีเมืองทอง ยูไนเต็ด 2.ศึกษาแนวทางการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณและวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนโดยใช้สูตร ทาโร่ ยามาเน่ มีการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 5 คน ได้แก่ 1) ผู้จัดการสนามฟุตบอล 2) ผู้จัดการฝ่ายความปลอดภัย 3) หัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัย 4) เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำท้องที่ระดับชั้นสัญญาบัตร และ 5) เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำท้องที่ระดับชั้นประทวนและการสนทนากลุ่มด้วยวิธีเจาะจง จำนวน 8 คน เครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม วิเคราะห์และนำเสนอผลแบบสถิติเชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า 1.สภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจีเมืองทอง ยูไนเต็ด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 3.60$) 2.แนวทางการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ประกอบไปด้วย 1)แนวทางการเฝ้าระวังและการป้องกันโรคติดต่อร้ายแรงและไม่ร้ายแรง 2)แนวทางการสร้างการรับรู้ข่าวสารด้วยวิธีชุมชนสัมพันธ์ 3)แนวทางการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพอุปกรณ์ให้ทันสมัยสำหรับรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 4)แนวทางการสร้างความร่วมมือและสร้างเครือข่ายในท้องที่ 5)แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์ก่อนการแข่งขันและระหว่างการแข่งขัน 6)แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม และ 7)แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ : สนามฟุตบอล สโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด, การจัดการความปลอดภัย

¹ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะตำรวจศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Master of Public Administration Program in Security Management, Department of Police Science, Royal Police Cadet Academy

Email : aekrachaisri@gmail.com

Abstract

This research article aims 1. To study the condition of safety management problems in the football field of SCG Muangthong United Football Club. 2. Study the guidelines for safety management in the SCG football club stadium. Muangthong United Pak Kret District Nonthaburi Province It's a mixed research. Use quantitative research methods and qualitative research methods. The sample consisted of 400 people using the Taro Yamane formula. Five specific in-depth interviews were conducted: 1) Football Field Manager 2) Security Manager 3) Head of Security 4) Local police officers at the level. and 5) 8 local police officers at the Prathuan level and a group discussion with a specific method. The tools were interview forms and questionnaires. Analysis and presentation of descriptive statistical results. The results of the study found that 1. The condition of security management problems in the football field of SCG Muangthong United Football Club There were opinions about the overall safety management at a high level ($X = 3.60$). 2. Guidelines for managing safety in SCG football clubs. Muangthong United Pak Kret District Nonthaburi Province consists of 1) Guidelines for surveillance and prevention of serious and non-fatal communicable diseases. 2) Guidelines for creating news awareness by means of community relations 3) Guidelines for developing and optimizing modern equipment for life and property security 4) Guidelines for building cooperation and building networks in the local area 5) Guidelines for enhancing public relations efficiency before and during the competition 6) Approaches to enhancing efficiency of environmental operations and 7) Approaches to enhancing efficiency of environmental personnel.

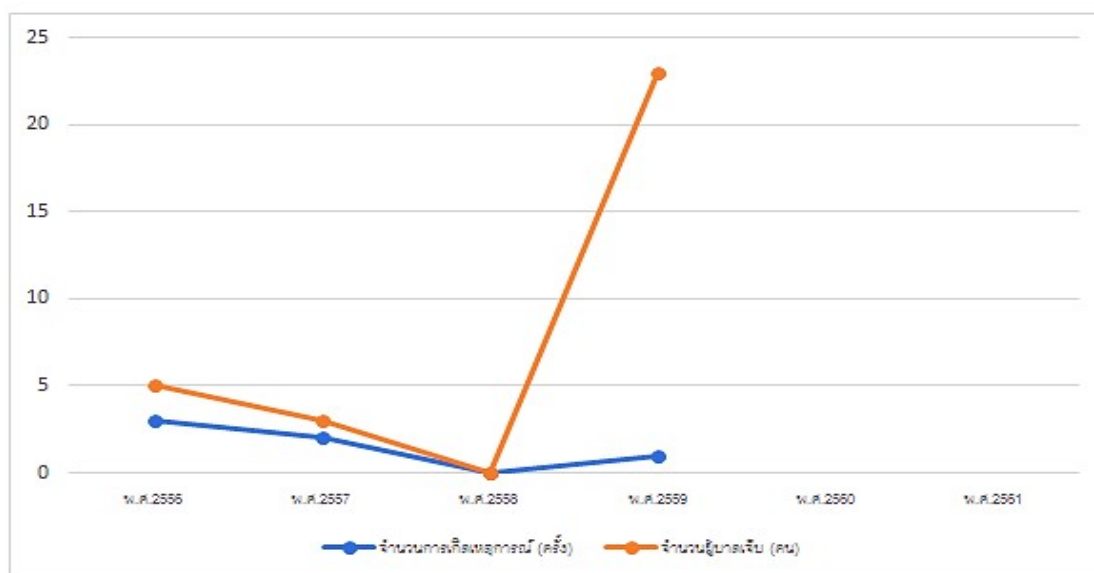
Keywords: SCG football club stadiums Muangthong United, Pak Kret District, Nonthaburi Province, safety management

บทนำ

ฟุตบอลเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อผู้เล่น ซึ่งจะเห็นได้จากการแข่งขันกีฬาฟุตบอลระดับสโมสรในประเทศไทยกำลังได้รับความสนใจและเป็นที่นิยมเป็นอย่างมาก แม้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยจะมีการส่งเสริมและพัฒนากีฬาฟุตบอลอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานแล้วก็ตาม แต่ในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลบางรายการกลับพบว่าทั้งผู้เล่นและผู้ชมกีฬาฟุตบอลได้แสดงพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่เหมาะสมและเป็นพฤติกรรมรุนแรง ซึ่งส่งผลต่อภาพลักษณ์ของการแข่งขันกีฬาฟุตบอลและทำให้ประชาชน รวมถึงเยาวชนที่ชมหรือดูกีฬาเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมทางการกีฬาดังกล่าว จึงทำให้เกิดการกระทบกระทั่งระหว่างกอง

เชียร์ฟุตบอลและนำไปสู่การทะเลาะวิวาทระหว่างกองเชียร์ด้วยกันเอง รวมทั้งอาจมีการแฝงตัวเข้ามาจาก อาชญากร เพื่อกระทำการก่ออาชญากรรมภายในสนามฟุตบอล เช่น การลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย เป็นต้น โดยพฤติกรรมดังกล่าวยังคงมีให้เห็นกันอย่างต่อเนื่อง (Santibutr, 2007) นอกจากนี้การแข่งขันของฟุตบอลในประเทศไทยก็มีอยู่บ่อยครั้ง เช่น กองเชียร์อันธพาล รวมถึงนักฟุตบอล ผู้บริหารทีมที่ใช้กำลังทำร้ายกัน รวมถึงการใช้พลังแอบแฝงกดดัน เพื่อให้เกิดการตัดสินใจในทิศทางที่ตัวเอง ต้องการ (Youyuenyong, 2018) สำหรับการแข่งขันฟุตบอลไทยจะพบว่าเหตุการณ์แฟนบอลทำร้ายร่างกาย กันมากขึ้น จึงสร้างความเบื่อหน่ายและความหวาดกลัวในด้านความปลอดภัยให้กับผู้เข้าชมฟุตบอลส่วนใหญ่ ซึ่งจากเหตุการณ์การทะเลาะวิวาทของแฟนบอล ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 - พ.ศ. 2562 ทำให้มีผู้บาดเจ็บ จำนวนมาก และจากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้เกิดจากการยั่วยุของกองเชียร์ฟุตบอลเพื่อให้เกิดความรุนแรง ทางด้านอารมณ์มากขึ้น และมีพฤติกรรมรุนแรง จนกระทั่งส่งผลไปถึงการทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น

ภาพที่ 1 สถิติการทะเลาะวิวาทของแฟนบอลในประเทศไทย โปรแกรมการแข่งขันไทยพรีเมียร์ลีก” ระหว่าง ปี พ.ศ. 2556 - พ.ศ. 2562

คณะกรรมการกีฬาอาชีพจึงมีการลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134 ตอนพิเศษ 216 ง วันที่ 1 กันยายน 2560 เรื่อง มาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพและมาตรฐานความปลอดภัยการแข่งขันกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2560 สามารถสรุปได้ว่า การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพและมาตรฐานความปลอดภัยการแข่งขันกีฬาอาชีพนั้นต้องประกอบไปด้วยการจัดการความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม ด้านการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ด้านสาธารณสุขและสถานการณ์ฉุกเฉินและด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การจัดการความปลอดภัยภายในสนามฟุตบอลจึงเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากสนามฟุตบอลเป็นแหล่งชุมนุมคน จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นในสนามฟุตบอล (Ministry of Tourism and Sports, 2017)

สโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด เป็นทีมฟุตบอลที่มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเป็นเจ้าของสื่อที่สามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสโมสรของตนได้อย่างไม่จำกัดด้านงบประมาณจากผู้สนับสนุนหลายรายในการทำการตลาดและซื้อตัวนักฟุตบอลระดับทีมชาติ ระดับโลกมาร่วมทีม และในด้านของทีมบริหารที่มีประสิทธิภาพ มีประสบการณ์ในด้านของการทำการตลาดฟุตบอลโดยตรง ด้วยเหตุนี้เองจึงส่งผลทำให้สโมสรประสบความสำเร็จในระยะเวลาอันรวดเร็ว เป็นที่ยอมรับของนักฟุตบอล แฟนฟุตบอลอาชีพจากทั่วประเทศ ซึ่งทั้งหมดแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด เป็นทีมฟุตบอลที่มีเกียรติประวัติให้ชื่นชมนับไม่ถ้วน และคงปฏิเสธไม่ได้ว่า ปัจจัยสู่ความสำเร็จของสโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด นั้น ส่วนสำคัญส่วนหนึ่งมาจากกลุ่มแฟนคลับ ผู้ซึ่งอยู่เบื้องหลังและคอยสนับสนุนสโมสรเสมอมา สโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด มีสนามฟุตบอลเป็นของตนเอง การเข้าชมการแข่งขันจะมีการจำหน่ายตั๋วการแข่งขันตามตารางการแข่งขันที่สมาคมฯ ประกาศ ผู้เข้าชมสามารถซื้อเสื้อแข่งและสินค้าที่ระลึกทุกเกมการแข่งขันทั้งเหย้าและเยือน สามารถซื้อสินค้าต่าง ๆ ภายในสโมสร (Pilama, 2014)

จะเห็นได้ว่าสโมสรมีผู้เข้าชมการแข่งขันในสนามฟุตบอลของสโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด เพิ่มขึ้นตามลำดับ ด้วยเหตุนี้ทำให้การศึกษาเพื่อหาคำตอบว่า สโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด มีสภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลมีสภาพปัญหาเป็นอย่างไร มีแนวทางการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลอย่างไรบ้าง ในด้านอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม ด้านการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ด้านสาธารณภัยและสถานการณ์ฉุกเฉิน และด้านสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ด อำเภอบางเกร็ง จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจี เมืองทองยูไนเต็ด อำเภอบางเกร็ง จังหวัดนนทบุรี

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทความ จากในประเทศและต่างประเทศ ในประเด็นการจัดการความปลอดภัย ในการเล่น แข่งขัน กีฬา ในสถานที่แข่งขันกีฬา การจัดการความปลอดภัยสมัยใหม่ แนวคิดการจัดการ การจัดระบบข้อมูล มาตรฐานการปฏิบัติงาน ระบบการวัดและประเมินผล

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือผู้รับชมการแข่งขันฟุตบอลในสโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ด มีจำนวน 7,580 คน ปี พ.ศ. 2561 และใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

ขอบเขตพื้นที่การศึกษา

ฟุตบอลในสโมสรอาชีพเมืองทองยูไนเต็ดอำเภอบางกรวด จังหวัดนนทบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

Phawananun (1994) การจัดการความปลอดภัยสมัยใหม่ (Modern safety management) เป็นการพัฒนาแบบการจัดการความปลอดภัยและความสูญเสียอย่างเป็นระบบที่มีการกำหนดอย่างชัดเจน มีมาตรฐาน และระบบประเมินวัดผลที่เชื่อถือได้โดยคุณลักษณะ 4 ประการ คือ

1. แนวคิดการจัดการ (Management concept) มุ่งเน้นในเรื่องระบบการบริหารงาน โดยเฉพาะบทบาทของผู้บริหารระดับสูงเป็นหัวใจสำคัญของระบบนี้ ใช้ระบบการบริหารงานในการควบคุมอุบัติเหตุและความสูญเสียเป็นหลัก ระบบการจัดการที่ดีและระบบการประเมินวัดผลที่เชื่อถือได้ สามารถค้นหาหรือป้องกันถึงโอกาสหรือสาเหตุของอุบัติเหตุ เน้นกลยุทธ์ด้านการป้องกัน โดยการดำเนินกิจกรรมที่ส่งผลให้มีการป้องกันและควบคุมที่ดีอย่างเพียงพอ มากกว่าที่จะมุ่งที่การแก้ไขซึ่งมองที่สถิติอุบัติเหตุแต่เพียงอย่างเดียว การค้นหาและจัดลำดับความวิกฤตของปัญหาความรุนแรงจะต้องดำเนินการในเรื่องใดก่อน การวัดความสัมพันธ์ของการจัดการด้านต่าง ๆ เพื่อส่งผลให้มีการป้องกันและควบคุมอุบัติเหตุและความสูญเสียอย่างมีประสิทธิภาพ การควบคุมความสูญเสีย เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการรวม แต่ก็เป็นส่วนสำคัญ

2. การจัดระบบข้อมูล (Management information system) ใช้ในการวางแผนงานกำหนดนโยบายและการตัดสินใจข้อมูลที่เก็บจะต้องเป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานและการปฏิบัติงาน มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ดี สามารถค้นหาได้ง่าย มีการป้องกันการสูญหาย และมีข้อมูลที่เพียงพอต่อการวิเคราะห์และการตัดสินใจของผู้บริหารตลอดจนการดำเนินงานด้านต่าง ๆ

3. มาตรฐานการปฏิบัติงาน (Performance standard) ต้องมีขั้นตอนการปฏิบัติ กำหนดมาตรฐานและควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐาน มีการพัฒนาระบบมาตรฐานให้สูงขึ้นจนเข้าสู่ระบบสากลและควบคุมให้เป็นไปตามการพัฒนามาตรฐานสากลที่เปลี่ยนไป

4. ระบบการวัดและประเมินผล (Measurement and evaluation system) มุ่งเน้นมาตรฐานที่สามารถวัดได้ใช้เป็นดัชนีชี้วัดได้ ตรวจสอบและประเมินผลได้ว่ากิจกรรมหรือโปรแกรมที่ปฏิบัติได้ผลตามมาตรฐานหรือต่ำกว่ามาตรฐานและจะปฏิบัติให้ได้มาตรฐานอย่างไร

Simachokdee & Chalermchirarat (1995) กล่าวถึงรูปแบบการจัดการความปลอดภัยอีกรูปแบบหนึ่ง คือ จัตุรัสปลอดภัย (Safety square) ประกอบไปด้วย

1. การจัดทำสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการทำงาน ประกอบด้วย งานหลัก 4 ประการ คือ การจัดวางผังโรงงานให้ปลอดภัย การทำฝาคอร์เบตเครื่องจักรกล การเลือกใช้เครื่องจักรและเครื่องมือที่ปลอดภัย และการใช้วิธีการผลิตที่ปลอดภัย

2. การมอบหมายจัดตั้งองค์กร เพื่อรับอำนาจในการทำงานเพื่อความปลอดภัยในรูปแบบขององค์กรเพื่อความปลอดภัยประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ผู้ประสานงานเพื่อความปลอดภัย และโปรแกรมเพื่อความปลอดภัย

3. การควบคุมให้ดำเนินงานเป็นไปอย่างปลอดภัยใน 4 ลักษณะ คือการอบรมคนงานเพื่อทำงานอย่างปลอดภัย การตรวจความปลอดภัย การจัดการประกวดแข่งขันเพื่อความปลอดภัยและโปรแกรมปรับปรุงสภาพการทำงาน

4. การติดตามผลโดยฝ่ายงานบำรุงรักษาความปลอดภัย 4 ประการคือ การป้องกันอัคคีภัย การดูแลทั้งความสะอาด การตรวจสอบสภาพโรงงาน และการตรวจสอบสุขภาพอนามัยของพนักงาน

การจัดการความปลอดภัยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่แต่ละหน่วยงาน องค์กร สถานประกอบการ กิจการ ต้องมีการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว Sriwongpan (2018) ได้ให้ความหมายการจัดการความปลอดภัยไว้ว่า การจัดการความปลอดภัย หมายถึง การวางแผนการเฝ้าระวังและตรวจติดตามและแนวทางที่นำไปปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ได้แก่การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงการจัดการความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีต่อผู้ที่ปฏิบัติงาน โดยการใช้หลัก 3E ได้แก่ วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) การศึกษา (Education) และการออกกฎข้อบังคับ (Enforcement) เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ

Blatter (2019) ได้ให้ความหมายว่า การรักษาความปลอดภัย ในการแข่งขันมหกรรมกีฬา หมายถึง การจัดศูนย์ควบคุมดูแลในสภาพเพิ่มความปลอดภัยของผู้ชมทั้งทางด้าน บุคลากร เทคโนโลยีและระบบการจัดการรักษาความปลอดภัยที่ทันสมัย เพื่อให้ผู้ชมที่มีส่วนร่วมกับ มหกรรมอย่างสนุกสนานและปลอดภัย

การจัดการความปลอดภัย หมายถึง การวางแผนกลยุทธ์ มาตรการแนวทางที่นำมาปฏิบัติด้านความปลอดภัย การดำเนินงานในการตรวจติดตามเฝ้าระวังและปรับปรุงด้านความปลอดภัย และการดูแลความสะอาดและการรักษาความปลอดภัยให้ผู้ปฏิบัติงานรวมถึงผู้รับเหมาให้ปราศจากอุบัติเหตุต่างๆ หรือความเสียหายใดๆที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการความปลอดภัยเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของผู้ที่ปฏิบัติงาน โดยการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ และกระบวนการหรือมาตรการรักษาความปลอดภัย ในการทำงานอย่างเป็นระบบโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการลดเหตุการณ์รุนแรง ลดอุบัติเหตุและความสูญเสีย

Heinrich (1959) ทฤษฎีโดมิโนของการเกิดอุบัติเหตุ เฮนริช กล่าวถึงโดมิโน 5 ตัว ได้แก่ ภูมิหลัง ความบกพร่องของบุคคล การกระทำที่ไม่ปลอดภัย อุบัติเหตุ และการบาดเจ็บ เมื่อโดมิโนตัวที่ 1 ล้ม ตัวถัดไปก็ล้มตาม ดังนั้นหากไม่ยากให้โดมิโนตัวที่ 4 ล้ม (ไม่เกิดอุบัติเหตุ) ก็ต้องนำโดมิโนตัวที่ 3 ออก (กำจัดการกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย) เนื่องจากการแก้ไขหรือกำจัดโดมิโนตัวที่ 1 - 2 นั้นทำได้ยาก คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมหรือภูมิหลังของบุคคลและความบกพร่องของบุคคล เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและฝังลึกเป็นคุณสมบัติหรือบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ๆ ดังนั้นการหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุก็ให้จัดการกับการกระทำที่ไม่ปลอดภัยและสภาพการณ์ไม่ปลอดภัย นับว่า เป็นการป้องกันโดยให้ความสำคัญกับการค้นหาการกระทำที่ไม่ปลอดภัยและสภาพการณ์ไม่ปลอดภัย เหมือนกับการที่นำโดมิโนมาเรียงกัน ถ้าล้มโดมิโนตัวแรกสุดจะทำให้ตัวหลังล้มตาม คือ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้น แต่ถ้าเรานำโดมิโนตัวกลางออกการกระทำที่ไม่ปลอดภัยออกก็จะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น

ทฤษฎีการขาดดุลยภาพ (Imbalance Cause Theory) เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุที่เกิดจากการขาดดุลยภาพชั่วขณะหนึ่ง ระหว่างพฤติกรรมของคนที่ระบบการทำงานที่บุคคลกระทำอยู่ (Blumenthal, 1968)

Wattanaburanon (1990) กล่าวว่า ทฤษฎีมูลเหตุเชิงซ้อน (Multiple Causation Theory) เป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการอยู่เบื้องต้นและสาเหตุเหล่านี้รวมตัวกันแบบไม่แน่นอนก่อให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น ทฤษฎีนี้ต่างจากทฤษฎีโดมิโน กล่าวคือ ทฤษฎีมูลเหตุเชิงซ้อนระบุว่า เหตุการณ์เกิดอุบัติเหตุสืบเนื่องมาจากความบกพร่องของระบบบริหารจัดการ เช่น ด้านการวางแผน การฝึกอบรม การตรวจสอบ การแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย การควบคุมและการกำหนดงาน ความรับผิดชอบ เป็นต้น ทฤษฎีนี้เน้นในแง่ระบบการจัดการ ซึ่งพิจารณาถึงการมีคณะกรรมการความปลอดภัย มีองค์กรและการบริหารจัดการ ทฤษฎีมูลเหตุเชิงซ้อนจึงนิยมใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมมาก

ทฤษฎีความเอนเอียงในการเกิดอุบัติเหตุ (Accident-Prone Theory) Wattanaburanon (1990) กล่าวว่า คือการที่บางบุคคลเกิดอุบัติเหตุมากกว่าคนอื่น ๆ แต่ความเอนเอียงที่จะทำให้เกิดอุบัติเหตุอธิบายถึงว่า “ทำไมบุคคลนั้นจึงเกิดอุบัติเหตุมากกว่าคนอื่น ๆ ” ความเอนเอียงที่จะทำให้เกิดอุบัติเหตุเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าซึ่งแต่ละคนย่อมมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้เท่าๆ กัน

ทฤษฎีการเกิดอุบัติเหตุสวิสชีสโมเดล (Swiss Cheese Model) คือ รูปแบบที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการในการเกิดความเสี่ยง เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ อุบัติการณ์ที่เกิดขึ้นเกิดจากกระบวนการ ขั้นตอนระบบ (Latent Error) มากกว่าตัวบุคคล (Active Error) และแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของการเกิดความเสี่ยงว่ากระบวนการ ขั้นตอน การปฏิบัติใดบ้าง เพราะสาเหตุการเกิดความเสี่ยงนั้น สามารถเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) อธิบายถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย เหมาะกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง ประกอบด้วยด้านต่างๆ ของสามเหลี่ยม 3 ด้าน คือ 1) ผู้กระทำความผิด/คนร้าย หมายถึง ผู้ที่มีความต้องการ จะก่อเหตุหรือลงมือกระทำความผิด 2) เหยื่อ หมายถึง บุคคล สถานที่ หรือวัตถุสิ่งของ ที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายมุ่งหมายกระทำต่อหรือเป็นเป้าหมายที่ต้องการ 3) โอกาส หมายถึง ช่วงเวลา และสถานที่ที่เหมาะสมที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายสามารถจะลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรม เมื่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ครบองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น จะทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้น ทฤษฎีดังกล่าวได้เสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม หรือการป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรม โดยต้องพยายามทำอย่างไรก็ตามที่จะให้องค์ประกอบของสามเหลี่ยมอาชญากรรมด้านใดด้านหนึ่งหายไป ก็จะทำให้อาชญากรรมไม่เกิดขึ้น (Group of Instructor at Provincial Police Training Center, Region 8, 2019)

Sonprates (2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการความปลอดภัยสำหรับประชาชนผู้มาใช้บริการตลาดนัดสวนจตุจักร กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษามาตรการการรักษาความปลอดภัยของตลาดนัดจตุจักร ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับมาตรการการรักษาความปลอดภัยของตลาดนัดสวน

จตุจักรอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น โดยส่วนใหญ่รับรู้ว่ายานพาหนะจะมีความปลอดภัย เมื่อมาใช้บริการจอดรถในตลาดนัดสวนจตุจักร รองลงมา ได้แก่ มีความมั่นใจว่าการตรวจสอบรถเข้า-ออก ในตลาดนัดสวนจตุจักรมีความจำเป็นและสามารถป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะได้ ส่วนในเรื่องของการรับรู้ที่น้อยที่สุด คือ ตลาดนัดสวนจตุจักรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ของตลาดนัด นอกจากนี้ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมในเขตพื้นที่ตลาดนัดสวนจตุจักร ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ การเคยตกเป็นผู้ประสบกับการก่ออาชญากรรมภายในตลาดนัด ประสบการณ์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวที่ตลาดนัดสวนจตุจักร และปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ถึงมาตรการรักษาความปลอดภัยของตลาดนัดสวนจตุจักร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) โดยใช้วิธีวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากการใช้แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอล สโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ด จำนวน 5 ท่าน และนำแนวทางที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยในองค์กรต่างๆ ใช้วิธีการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จำนวน 8 ท่าน รายละเอียดดังต่อไปนี้

1) กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้าชมฟุตบอลในสนามฟุตบอล สโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัย ที่มีระดับทัศนคติต่อการจัดการความปลอดภัยทั้ง 4 ด้าน (การจัดการความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน การจัดการความปลอดภัยด้านการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน การจัดการความปลอดภัยด้านสาธารณภัยและสถานการณ์ฉุกเฉิน และการจัดการความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อม) โดยการคำนวณจำนวนประชากร อ้างอิงจากสถิติประชากรที่เข้ามาเข้าชมการแข่งขันฟุตบอลในสโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ด มีจำนวน 7,580 คน ปี พ.ศ. 2561 และใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยสูตรคำนวณของ ทาโรยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ และมีความคลาดเคลื่อนอยู่ที่ 0.05 ดังนั้น จึงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยทำการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้จัดการสนามฟุตบอล 2) ผู้จัดการฝ่ายความปลอดภัย 3) หัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัย 4) เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำท้องที่ระดับชั้นสัญญาบัตร 5) เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำท้องที่ระดับชั้นประทวนที่มีคุณสมบัติเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในหน่วยงานไม่

น้อยกว่า 5 ปี นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง คือ เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ส่วนที่ 2 ระดับทัศนคติที่มีต่อการจัดการความปลอดภัยทั้ง 4 ด้าน ของผู้เข้าชมฟุตบอลในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ดและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัย ที่มีระดับทัศนคติต่อการจัดการความปลอดภัยทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน 2) การจัดการความปลอดภัยด้านการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน 3) การจัดการความปลอดภัยด้านสาธารณภัยและสถานการณ์ฉุกเฉิน และ 4) การจัดการความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert, 1932)

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามหรือหาดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่า IOC เท่ากับ 0.87 และนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียง จำนวน 30 คน โดยนำผลที่ได้ไปทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ที่มีความคลาดเคลื่อนที่ 5 เปอร์เซ็นต์ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ประมวลผลได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.978

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยออกแบบข้อคำถามเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) โดยนำผลการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ในประเด็นที่สำคัญมาออกแบบและสร้างข้อคำถามแบบปลายเปิด และทำการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบชี้แนะ (Guided interview)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำผลจากการเก็บแบบสอบถาม และข้อเสนอแนะที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนามมาทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ลงรหัสข้อมูล รวมถึงประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป นำผลการศึกษาที่ได้จากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมาวิเคราะห์เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอล สโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ด จากนั้นนำแนวทางที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยในองค์กรต่างๆ จำนวน 8 ท่าน วิพากษ์และตรวจสอบความเป็นไปได้ของแนวทาง ใช้วิธีการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประมวลผล ทั้งนี้ในการแปลความหมายระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการความปลอดภัยในสนาม

ฟุตบอลสโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด อำเภอบางเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จะเป็นข้อมูลอันตรภาค (Interval Scale) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย ระดับน้อยที่สุด โดยเป็นเครื่องมือแบบมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert, 1932)

ผลการวิจัย

ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าชมฟุตบอลและพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีต่อการจัดการความปลอดภัย 4 ด้าน ในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด อำเภอบางเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้เข้าชมฟุตบอลและพนักงาน เจ้าหน้าที่ ที่เข้าชมฟุตบอลในสนามฟุตบอลของสโมสรเอสซีจีเมืองทอง ยูไนเต็ด มีความคิดเห็นว่าการจัดการความปลอดภัยของสนามฟุตบอลเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด มีการจัดการความปลอดภัยที่ดี มีความไว้วางใจต่อการจัดการความปลอดภัยของสโมสร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.75) ด้านอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.70) และด้านการจัดการความปลอดภัยด้านสาธารณภัยและสถานการณ์ฉุกเฉินอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.60) และด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.28)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยของสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจีเมืองทอง ยูไนเต็ด ทั้ง 4 ด้าน

ความคิดเห็นต่อการจัดการ ความปลอดภัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การจัดการความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.70	0.508	มาก
2. การจัดการความปลอดภัยด้านการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน	3.75	0.644	มาก
3. การจัดการความปลอดภัยด้านสาธารณภัยและสถานการณ์ฉุกเฉิน	3.69	0.537	มาก
4. การจัดการความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อม	3.28	0.762	ปานกลาง
รวม	3.60	0.409	มาก

ผลการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า แนวทางการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจีเมืองทอง ยูไนเต็ดมีความเหมาะสม ทั้ง 7 แนวทาง ดังนี้ 1) แนวทางการเฝ้าระวังและการป้องกันโรคติดต่อที่ร้ายแรงและโรคติดต่อที่ไม่ร้ายแรง 2) แนวทางการสร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีชุมชนสัมพันธ์ 3) แนวทางการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพวัสดุอุปกรณ์ให้มีความทันสมัยสำหรับการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 4) แนวทางการสร้างความร่วมมือและสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสาธารณภัยและสถานการณ์ฉุกเฉินในท้องถิ่น 5) แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการ

ประชาสัมพันธ์ข้อมูลก่อนการแข่งขันและระหว่างการแข่งขัน 6) แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม และ 7) แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มตอบแบบยืนยันความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแนวทางการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ด อยู่ในระดับมากที่สุดทุกแนวทาง มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ที่จะนำแนวทางไปใช้ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป

1. ด้านอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ด ผู้เข้าชมฟุตบอล พนักงานและเจ้าหน้าที่ ที่เข้าชมฟุตบอลในสนามฟุตบอลของสโมสร มีความคิดเห็นว่าการจัดการความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมที่ดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สโมสรกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัย บุคลากรได้รับการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ มีการกำหนดนโยบายระวังป้องกันการแพร่เชื้อโรค เช่น COVID 19 ในสนามการแข่งขัน โดยมีการควบคุมที่จุดคัดกรอง สอดคล้องกับ Sriwongpan (2018) ได้กล่าวว่า การวางมาตรการเฝ้าระวังและตรวจติดตามและแนวทางที่นำไปปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ได้แก่ การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงการจัดการความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีต่อผู้ที่ปฏิบัติงาน โดยการใช้หลัก 3E เป็นการเสริมสร้างความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ Tangsuwan (2012) ยังได้กล่าวถึงว่ามีหลักฐานมากมายที่พิสูจน์ได้ว่าระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่จะลดอันตรายหรืออุบัติเหตุต่าง ๆ ซึ่ง Montewan (1998) กล่าวว่าการบริหารจัดการความปลอดภัยในความเสี่ยงจะต้องยึดหลักการหรือกระบวนการบริหารงาน ได้แก่ การวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดหาและพัฒนาบุคลากร การอำนวยความสะดวก และการควบคุมประเมินผล และยังสอดคล้องกับ Simachokdee and Chalermchirarat (2004) ที่กล่าวว่าเสริมสร้างความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องยึดหลัก 3E คือ การใช้ความรู้ทางวิชาการด้านวิศวกรรมศาสตร์ในการคำนวณและการออกแบบเครื่องจักร อุปกรณ์เครื่องมือ ให้มีสภาพการใช้งานที่ปลอดภัยที่สุด

2. ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Simachokdee and Chalermchirarat (1995) กล่าวถึงรูปแบบการจัดการความปลอดภัยอีกรูปแบบหนึ่งคือจัตุรัสปลอดภัย (Safety square) ซึ่ง 1 ใน 4 ประการ คือ การจัดทำสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงการติดตั้งอุปกรณ์ช่วยเหลือเพื่อการจัดการความปลอดภัย สอดคล้องกับ กลุ่มงานอาจารย์ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 8 (2562) กล่าวถึงทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรมว่าเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงสาเหตุและองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเกิดอาชญากรรมและนำไปสู่การป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้เป็นรูปธรรม มีองค์ประกอบในการเกิดอาชญากรรม ได้แก่ 1) ผู้กระทำความผิดหรือคนร้าย 2)เหยื่อ และ 3)

โอกาส เมื่อมีครบองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน จะทำให้ให้อาชญากรรมเกิดขึ้น ดังนั้นควรที่จะตัดองค์ประกอบไม่ให้ครบนั่นเอง โดยการสำรวจความปลอดภัยด้านต่าง ๆ เป็นประจำทุกเดือนและนำข้อมูลการสำรวจเข้าสู่ที่ประชุมความปลอดภัยของสนามฟุตบอลเมืองทองยูไนเต็ด สอดคล้องกับ Khongsawatkiat, Sirithonthani and Sirithonthani (2014) กล่าวว่า มาตรการรับมือกับภัย 5 มาตรการ (5R) ได้แก่ R1 Readiness การเตรียมพร้อมองค์กร R2 Response การตอบสนองอย่างฉับไวเมื่อเกิดเหตุขึ้น R3 Rescue การช่วยเหลือเป็นกระบวนการปกป้องชีวิตและทรัพย์สินขององค์กรที่ได้ผลและทันเวลา R4 Rehabilitation การกลับเข้าไปทำงานเมื่อเหตุสิ้นสุดลงแล้ว R5 Resumption การกลับคืนสู่สภาวะปกติองค์กรสามารถเปิดทำการหรือดำเนินธุรกิจต่อไปตามปกติได้เสมือนว่าไม่มีเหตุเกิดขึ้นมาก่อน

3. ด้านสาธารณภัยและสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยภาพรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สโมสรดำเนินการด้านสาธารณภัยและสถานการณ์ฉุกเฉินอย่างเข้มงวด สอดคล้องกับ Sonprates (2019) ได้กล่าวถึงระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีไว้ว่า ระบบการรักษาความปลอดภัย (Security) ก็คือ กระบวนการจัดการที่กำหนดขึ้นและดำเนินการด้านสถานที่ การดูแลเข้มงวดเพื่อลดและป้องกันการเกิดอาชญากรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) การรักษาความปลอดภัยแบบใช้บุคคล 2) การรักษาความปลอดภัยแบบอิเล็กทรอนิกส์ และ 3) การรักษาความปลอดภัยอื่น ผู้วิจัยพบว่าสิ่งที่ควรเพิ่มเติมคือ สโมสรควรพัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลด้านสาธารณภัยระหว่างหน่วยงานรัฐหรือเอกชนอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงและส่วนที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพและสามารถใช้งานได้ร่วมกันจะดียิ่งขึ้น ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เข้าชมก่อนการแข่งขันหรือระหว่างการพักการแข่งขันถึงเส้นทางการอพยพ จุลรวมพล สอดคล้องกับ Piamsomboon (1982) ที่กล่าวถึง ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ ก็คือการจัดสภาพทั่วไป ไม่ว่าในระดับเมือง ชุมชนหรือละแวกบ้าน ในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ให้ง่ายต่อการควบคุม ทำให้เกิดเครือข่ายหรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลสำคัญๆ ได้มากขึ้น และยังสอดคล้องกับ Khongsawatkiat, Sirithonthani and Sirithonthani (2014) ได้ศึกษาถึง มาตรการรับมือกับภัย 5 มาตรการ (5R)

4. ด้านสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า สโมสรมีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมในรูปแบบปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อม แต่ยังไม่ครอบคลุมต่อการจัดการความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับ Sriwongpan (2018) ได้ให้ความหมายการจัดการความปลอดภัยไว้ว่า การจัดการความปลอดภัย หมายถึง การวางแผนมาตรการเฝ้าระวังและตรวจติดตามและแนวทางที่นำไปปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยการใช้หลัก 3E ได้แก่ วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) การศึกษา (Education) และการออกกฎข้อบังคับ (Enforcement) เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ และผลการวิจัยยังพบว่า การตรวจสอบสภาพรางระบายน้ำและทำความสะอาดทางระบายน้ำยังไม่บ่อยเท่าที่ควร ข้อมูลการสื่อสารไปยังชุมชนใกล้เคียงยังไม่เพียงพอ Tangsuwan (2012) ได้กล่าวถึง ความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ว่าเป็นการกระทำหรือสภาพการทำงานซึ่งปลอดจากเหตุอันจะทำให้เกิดการ

ประสบอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ สุขภาพอนามัยอันเนื่องมาการทำงาน หรือเกี่ยวกับการทำงาน การดูแลสุขภาพอนามัยความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม

สำหรับแนวทางการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ด จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล พบว่า ควรดำเนินการให้เกิดแนวทางการเฝ้าระวังและการป้องกันโรคติดต่อที่ร้ายแรงและโรคติดต่อที่ไม่ร้ายแรง สร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีชุมชนสัมพันธ์ สร้างความร่วมมือและสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสาธารณสุขและสถานการณ์ฉุกเฉินในท้องถิ่น เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์ข้อมูลก่อนการแข่งขันและระหว่างการแข่งขัน เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม และเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ OSHAS ที่ได้กล่าวว่า ความรับผิดชอบของผู้บริหารเป็นส่วนที่มีความสำคัญมากที่จะทำให้กิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันการประสบอันตรายดำเนินไปอย่างราบรื่น ทั้งนี้เพราะว่าผู้บริหารระดับสูงมีทัศนคติ ที่ดีและมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อความปลอดภัยแล้ว ย่อมทำให้ผู้บริหารระดับล่างมีทัศนคติและ ความรับผิดชอบที่คล้อยตาม ส่งผลให้พนักงานปฏิบัติตามเป็นลูกโซ่อีกด้วย ซึ่งโดยปกติความรับผิดชอบนี้ไม่สามารถที่จะมอบหมายหรือออกคำสั่งให้ปฏิบัติตามได้โดยตรง แต่จะต้องพยายามสร้างและโน้มน้าวให้เกิดเห็นดีเห็นชอบ ดังนั้นฝ่ายบริหารจะต้องเตรียมแผนต่าง ๆ ไว้ให้พร้อม ชัดเจนและให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ทุกคนในหน่วยงาน ทั้งนี้การมีนโยบายที่ดีย่อมทำให้ง่ายต่อการบังคับให้มีการปฏิบัติงานและการดูแลสภาพการทำงานให้ปลอดภัยสำหรับผู้บังคับบัญชาทุกระดับ เมื่อมีการกำหนดนโยบายความปลอดภัยแล้วควรมีการประชาสัมพันธ์หรือประกาศให้พนักงานทุกคนได้รับทราบ ซึ่งอาจดำเนินการเป็นหลายวิธี เพื่อเป็นการย้ำเตือนถึงภาระหน้าที่และความรับผิดชอบที่พนักงานทุกคน ควรมีต่อกิจการต่าง ๆ ของบริษัท อย่างไรก็ตามประสิทธิภาพของนโยบายความปลอดภัยและโครงการ ความปลอดภัยนั้นจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับการสนับสนุนของฝ่ายบริหาร

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยในสนามฟุตบอลสโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ประกอบไปด้วย 7 แนวทาง ดังนี้ 1) แนวทางการเฝ้าระวังและการป้องกันโรคติดต่อที่ร้ายแรงและโรคติดต่อที่ไม่ร้ายแรง 2) แนวทางการสร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีชุมชนสัมพันธ์ 3) แนวทางการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพวัสดุอุปกรณ์ให้มีความทันสมัยสำหรับการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 4) แนวทางการสร้างความร่วมมือและสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสาธารณสุขและสถานการณ์ฉุกเฉินในท้องถิ่น 5) แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์ข้อมูลก่อนการแข่งขันและระหว่างการแข่งขัน 6) แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม และ 7) แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ด้านการกำหนดนโยบายความปลอดภัยในการจัดการแข่งขัน โดยให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายความปลอดภัย มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ
2. ด้านการดำเนินนโยบายความปลอดภัยในการจัดการแข่งขัน ควรประชาสัมพันธ์การติดบอร์ดประชาสัมพันธ์แจ้งนโยบายความปลอดภัยในการจัดการแข่งขันให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงาน และผู้เข้าชมการแข่งขันรับทราบชัดเจน มีการประกาศให้ทราบถึงนโยบายความปลอดภัยก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน
3. ด้านการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านความปลอดภัยในการทำงานควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการจัดการแข่งขันระดับวิชาชีพ มีการแต่งตั้งให้พนักงานตั้งแต่ระดับหัวหน้างานขึ้นไป และประกาศกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการแข่งขันฟุตบอลในสนามกีฬาฟุตบอลและพนักงานรับทราบถึงหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในทุกระดับ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตรงตามที่กฎหมายกำหนด
4. ด้านการวางแผนงานความปลอดภัยในการจัดการแข่งขัน ควรมีการจัดทำแผนรองรับเหตุการณ์ฉุกเฉิน เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม แผ่นดินไหว เป็นต้น วิเคราะห์ออกแบบงานเพื่อกำหนดมาตรฐานการทำงาน มีการดำเนินการตามแผนงานเพื่อให้สอดคล้องตามกฎหมายและสโมสร มีการจัดตรวจวัดสิ่งแวดล้อมประจำปี เพื่อสุขภาพความปลอดภัยของพนักงาน เจ้าหน้าที่ นักกีฬา ผู้เข้าชมและมีการจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย (PPE) ให้กับพนักงานและเจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิเคราะห์ปัจจัยที่ใช้ในการพยากรณ์พฤติกรรมด้านความปลอดภัย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมในการจัดการแข่งขันกีฬาที่มีจำนวนคนเข้าชมจำนวนมาก

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). มาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพและมาตรฐานความปลอดภัยการแข่งขันกีฬาอาชีพ พ.ศ.2560. สืบค้นเมื่อ 10 ต.ค.2564. สืบค้นจาก 28.-มาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพและมาตรฐานความปลอดภัยการแข่งขันกีฬาอาชีพ-พ.ศ.-2560.pdf.
- กลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 8. (2562). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ศึกษากรณีสถานีดำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี.
- กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ, ญรัษฎ์ สิริธนาณี และ ภักดิ์สิริกาญจน์ สิริธนาณี (2557). การจัดการความเสี่ยงและตราสารอนุพันธ์. กรุงเทพฯ : แมคกรอ-ฮิล, สนพ.

- จันทิราพร ทั้งสุวรรณ. (2555). การจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน (SHE) ในโรงงานผลิตน้ำมันจากยางรถยนต์เก่าไม่ใช่แล้ว. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2526). *การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: หลักทฤษฎีและมาตรการ*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปิติเทพ อยู่ยืนยง. (2561). การจัดการความปลอดภัยสนามกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 9(1) (มกราคม - มิถุนายน 2561): 212-227.
- วิฑูรย์ สิมะโชติและวีระพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์. (2538). *วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยในโรงงาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 12) กรุงเทพฯ : โครงการสนับสนุนเทคนิคอุตสาหกรรม. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- วิฑูรย์ สิมะโชติ และวีระพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์. (2547). *วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยในโรงงาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น.
- ณัฐวัตร มนต์เทวัญ. (2541). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารความปลอดภัย*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นพรัตน์ ศรีวงษ์แผน. (2561). แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยในโรงไฟฟ้าบางบ่อ อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ. วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก, 4(2) (กรกฎาคม- ธันวาคม 2561): 21-14.
- นนชัย ศานติบุตร. (2550). การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรัณญา พิลามา. (2560). การสื่อสารเพื่อบริหารความสัมพันธ์กับกลุ่มแฟนคลับสโมสรฟุตบอลเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สมยศ ภาวนันท์. (2537). *Loss Control Management*. นนทบุรี: กองวิชาการฝ่ายควบคุมความปลอดภัย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย.
- พชกร สนประเทศ. (2562). การบริหารจัดการความปลอดภัยสำหรับประชาชนผู้มาใช้บริการตลาดนัด จตุจักร. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 16(2) (กรกฎาคม – ธันวาคม 2564): 51-62.
- เอมอัชมา วัฒนบุรณน. (2533). *การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร : งานสวัสดิศึกษา ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ.
- Joseph S. Blatter. (2019). *FIFA Stadium Safety and Security Regulations*. Zurich. Switzerland.
- Heinrich, H.W. (1959). *Industrial accident prevention* (4th ed). New York: Mc. Graw-Hill Book Company.

- Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd Ed.) New York. Harper and Row Publications.
- Likert, R. (1932). *A technique for the measurement of attitudes*. Archives of Psychology.
- Blumenthal, S. (1968). Estimation of Two Ordered Translation Parameters. Ann. Math. Statist. 39(2) (April, 1968): 517-530.

Translated Thai References

- Nonchai. Santibutr. (2007). A proposed model of professional football development in Thailand. Doctor of Philosophy Program in Physical Education, Department of curriculum, Chulalongkorn University.
- Pedithep Youyuenyong. (2018). Safety Management at Football Grounds in England. Assumption University Law Journal. 9(1) (January - June 2018): 212-227.
- Ministry of Tourism and Sports. (2017). Professional Sports Competition Management Standards and Professional Sports Competition Safety Standards 2017. 28.-มาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพและมาตรฐานความปลอดภัยการแข่งขันกีฬาอาชีพ-พ.ศ.-2560.pdf.
- Saranya Pilama. (2014). Communication for customer relations management of SCG Muangthong United FC. Master of Communication Arts, Thesis of communication arts, Dhurakij Pundit University.
- Nopparat Sriwongpan. (2018). Approach to Development of Safety Management in Bang Bo Power Plant, Bang Bo, Samutprakan Province. Journal of Pacific Institute of Management Science, 4(1) (July - December 2017): 1-14.
- Aimutcha Wattanaburanon. (1990). *School Safety Management*. Bangkok: Welfare Education Fair Health Promotion Division of Physical Education and Health Promotion.
- Phottakorn Sonprates. (2019). Security Management for the Service Users: Case Study Chatuchak Flea Market, Bangkok. Journal of Thai Hospitality and Tourism, 16(2) (July – December 2021): 51-62.
- Chanthiraporn Tangsuwan. (2012). Safety, Occupation Health and Environment (SHE) Management in an Oil Producing from Discarded Tires Factory. Master of Science (Environmental Management). National Institute of Development Administration.
- Somyot Phawananun. (1994). *Loss Control Management*. Nonthaburi: Security Control Academic Division. Electricity Generating Authority of Thailand.

- Group of Instructor at Provincial Police Training Center, Region 8. (2019). Public Participation in Crime Prevention and Suppression: A Case Study Mueang Suratthani Police Station.
- Nattawat Montewan. (1998). *General knowledge of safety management*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University Press.
- Withoon Simachokdee and Weerapong Chalermchirarat. (1995). *Engineering and safety management in factories*. (12th ed) Bangkok : Industrial Techniques Support Project. Technology Promotion Association (Thai-Japanese).
- Withoon Simachokdee and Weerapong Chalermjirarat. (2004). *Engineering and safety management in factories*. (17th ed). Bangkok: Thai-Japan Technology Promotion Association.
- Kittiphun Khongsawatkiat, Natchai Sirithonthani, Phaksirikan Sirithonthani. (2014). *Risk Management and Derivatives*. Bangkok: McGraw-Hill Education.
- Purachai Piamsomboon. (1982). *Environmental Crime Control Principles: Theory and Measures*. National Institute of Development Administration: Bangkok.

